

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 641/2023-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej JUDr. Ľubošom Dobrovičom, PhD., advokátom, Trieda SNP 46, Košice, proti postupu Okresného súdu Prešov v konaní sp. zn. 13C/11/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 15. novembra 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní sp. zn. 13C/11/2023 (ďalej aj „napadnuté konanie“). Navrhuje priznať jej finančné zadostučinenie 1 000 eur, prikázať okresnému súdu konať bez zbytočných prieťahov a priznať jej náhradu trov konania pred ústavným súdom.

II.

Skutkové východiská

2. Sťažovateľka sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica 8. novembra 2022 domáha voči žalovanému zaplataenia 540 eur s príslušenstvom z titulu vrátenia peňažnej zábezpeky po ukončení nájmu bytu. Okresný súd Banská Bystrica 14. novembra 2022 vydal platobný rozkaz, proti ktorému žalovaný podal odpor, v dôsledku čoho bola vec sťažovateľky postúpená 13. januára 2023 na okresný súd. Okresný súd 24. januára 2023 vyzval žalovaného na vyjadrenie k podaniu sťažovateľky z 11. januára 2023.

III.

Argumentácia sťažovateľky

3. Sťažovateľka namietala, že okresný súd po tom, keď mu bola 13. januára 2023 postúpená vec sťažovateľky, uskutočnil iba jediný úkon, keď 24. januára 2023 vyzval žalovaného na vyjadrenie k podaniu sťažovateľky. Ku dňu podania ústavnej sťažnosti predstavuje celkový čas nečinnosti okresného súdu takmer 9 mesiacov. Okresný súd nenariadil termín pojednávania, konanie nie je právoplatne skončené. Vec nevykazuje črty mimoriadnej zložitosti, sťažovateľka svojím správaním k vzniku prietahov neprispela. Spory nájomcu a prenajímateľa, kde bývalý prenajímateľ disponuje zloženou zábezpekou, by mali byť vedené s osobitnou rýchlou.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08).

5. Konanie vo veci sťažovateľky prebieha celkovo 12 mesiacov, pričom okresný súd je nečinný od 24. januára 2023, teda 9 mesiacov.

6. Podľa ustáleného právneho názoru ústavného súdu konanie bez zbytočných prietahov nemožno presne časovo ohraničiť (II. ÚS 26/95), pričom nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 48/03, III. ÚS 59/05). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04, II. ÚS 129/06). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý je potrebné vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne.

7. Za zjavne neopodstatnenú možno považovať ústavnú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej realita by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05). Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namietala v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietahoch (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

8. Podľa názoru ústavného súdu nečinnosť okresného súdu v trvaní 9 mesiacov (24. január 2023 – 15. november 2023), berúc do úvahy celkovú dĺžku napadnutého konania (návrh na vydanie platobného rozkazu podaný 8. novembra 2022) a okolnosť, že vec sťažovateľky nespadá do okruhu konaní, pri ktorých sa vyžaduje osobitná rýchlosť konania (napr. konania vo veciach maloletých, pracovnoprávne spory), nedosahuje intenzitu odôvodňujúcu záver o porušovaní základného práva

sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej práva na prejednanie predmetnej veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

9. Z uvedených dôvodov bolo potrebné ústavnú sťažnosť odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

10. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi uplatnenými v ústavnej sťažnosti.

11. Odmietnutie ústavnej sťažnosti nebráni sťažovateľke v prípade ďalšieho pretrvávania nečinnosti okresného súdu obrátiť sa opätovne na ústavný súd.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. decembra 2023

Robert Šorl
predseda senátu